

SCENARIUSZ PRZYKŁADOWEJ TERENOWEJ LEKCJI W-Fu

z omówieniem oraz z dobrymi praktykami pedagogicznymi.

LEKCJA TERENOWA Z ĆWICZENIAMI FIZYCZNYMI

1. Wybierz teren na którym zrealizujesz zajęcia, np.: park, osiedle, boisko.

2. Przygotuj zadania dotyczącego tego terenu np.:

- Znajdźcie klatkę z adresem „...”
- Na bloku o jakim numerze znajduje się grafitti + rysunek
- Ile stopiek mierzy gładz znajdujący się na placu
- Ile osób musiałoby się złapać za ręce aby utworzyć linię „od” „do”

3. Wykorzystuj znajdujące się na terenie przeszkody: schody, place zabaw, zewnętrzne siłownie, boiska, górki, podjazdy na wózki, drzewa, drabinki etc. Włącz ćwiczenia fizyczne w zadania do wykonania, np.:

- wbiegnijcie 3 razy po schodach i z powrotem

- przejdźcie 10 razy pod poręczą

- zbiegnijcie z górki i wbiegnijcie na nią 3 razy

itd.

4. Zadania wydrukuj na kartach pracy w kilku egzemplarzach, przemieszane kolejnością na każdym z nich.

5. Klasę podziel na kilka zespołów.

Dziel losowo lub intencjonalnie.

Podczas pierwszych tego typu projektów pozwól dzieciom dobrać się dowolnie w 4 lub więcej zespołów. Zapowiedz im że przy kolejnym takim projekcie poprzeczka pójdzie w górę i składy będą np. losowane.

6. Przed rozdaniem kart z zadaniami poproś każdy zespół o:

Nadanie nazwy swojemu zespołowi

Wybranie w zespole reprezentanta

W przypadku braku zgodności dzieci, **pomagaj** im mówiąc że jest to zabawa na jedną lekcję, że kolejnym razem role/nazwa mogą być inne.

Zapewnij, że nie jest to najważniejsze, bo najważniejsza jest dobra zabawa.

Wyraż zrozumienie dla trudności – gdy uczeń nie chce być w drużynie o jakiejś nazwie / gdy uczeń nie chce aby reprezentował go konkretny inny uczeń / gdy uczeń ma w sobie na coś niezgodę. Wyraż zrozumienie, potwierdź że jest to trudne, że trudne jest robienie nowych rzeczy, że trudne jest godzić się na coś na co nie mamy w sobie do końca zgody. **Zapewnij** że przewyżnianie trudności buduje siłę charakteru, odporność na przeciwności, dodaje „grubej skóry”. **Wspieraj nie oceniaj**.

Zawsze porozmawiaj z dziećmi (zwłaszcza jeśli jest to Twój pierwszy projekt tego typu) o tym jakie są niebezpieczeństwa realizacji takiej gry:

Omów ewentualne kłótnie, wypadki, nieporozumienia etc. Ustal co wtedy się dzieje – gdy jedna osoba nie chce wykonywać zadania z drużyną, gdy ktoś przeszkadza zamiast się bawić itp.

Dobłą metodą jest zachęcić ucznia do zadania. Jeśli uczeń nie chce się bawić, wtedy poproś ucznia aby nie przeszkadzał i usiadł przy Tobie. Uczniowie, którzy sami siebie wykluczają szybko rozumieją, że to nie grupa ich odrzuca tylko oni sami. Kolejny raz, w nowych składach zwykle dołączają. Niektórym jest trudniej integrować się i współpracować – mają w sobie wiele obaw. Jeśli zbudujesz pozytywną atmosferę, bez oceny i eliminacji – uczniowie w poczuciu większego bezpieczeństwa będą brać udział w przygotowanych aktywnościach.

7. Bardzo dokładnie omów zasady.

Oto przykładowe:

- Każda drużyna rozpoczyna w tym samym momencie, po rozdaniu kart z zadaniami
- Pozostajemy na wyznaczonym terenie, nie oddalamy się od grupy
- Zadania można wykonywać w dowolnej kolejności
- Można pomagać sobie nawzajem między drużynami lecz najważniejsze jest pracować w swoim zespole
- Można prosić o pomoc przechodniów zachowując do nich należyty szacunek
- Drużyna, która ukończyła zadanie ma czas wolny, który spędzamy w pobliżu nauczyciela (wyznaczone miejsce). To czas na picie, jedzenie, rozmowę, zabawę (można zabrać ze sobą karty do gry lub inną grę typu Doble, kości, memory – może grać duża ilość dzieci)
- Projekt jest zabawą i wykonujemy go przede wszystkim aby się wspólnie pobawić, spędzić miło czas – bez rywalizacji, stresu, poza podziałami, poza ekranem.

8. Gdy każda drużyna zakończy grę zaproś dzieci do podsumowania.

Możesz je zrobić w kręgu pytając każde dziecko co mu się podobało, a co nie podobało.

Jeśli w kręgu nie ma spokoju i ciszy, ciężko zrozumieć/usłyszeć gdy ktoś mówi – poproś dzieci o podsumowanie w zespołach.

Możesz od razu podsumowanie zlecić każdej drużynie, a wypowiedzi na forum udzielią wyłącznie reprezentanci drużyn.

DODATKI

1. Staraj się tworzyć mieszane grupy w których pracować będą Twoi uczniowie. Niech na każdej lekcji terenowej grupy będą trochę inne, wybierane innymi metodami. Niech uczniowie mają okazję do powiedzenia która metoda im się bardziej podoba, którą chcieliby powtórzyć. Szybko zauważysz że nawet gdy lekcja nie jest projektem terenowym, uczniowie będą wykorzystywać metody podziału lub sposoby współpracy wyniesione z lekcji terenowych.

2. Niech czasem to los decyduje z kim dzieci są w grupie i choć to zawsze znacznie większa wyzwanie, dopinguj swoich uczniów, wyraż im swoje zrozumienie, że praca z przypadkowymi osobami nie jest najprzyjemniejsza i najłatwiejsza, ale że dobrze jest takie wyzwania ćwiczyć. Że życie stawia często przed nami różne niewygodne sytuacje i że chciałbyś, aby mieli okazję uczyć się radzić sobie z takimi niespodziankami.

3. Chwal swoich uczniów gdy widzisz postępy. Nie stawiaj „nad kimś kropki”. Pozostawiaj drzwi zawsze otwarte. Unikaj w komunikacji z uczniami oceny, zamiast:
- Ty zawsze to robisz / po co zawsze to robisz / czemu nigdy tego nie robisz / dlaczego taki jesteś etc...

Powiedz: Liczę na Ciebie następnym razem! / Tworząc to zadanie zastanawiałem się jak sobie z nim poradzisz – szkoda że nie mam okazji zobaczyć! / Postaraj się dziś powstrzymać przed tym etc.

Pozytywne wsparcie trenera/nauczyciela jest środkiem do sukcesu ucznia.

4. Zabieraj dzieci na dwór i pracuj z nimi w grupach, z których każda jest odpowiedzialna za część zadania, które tworzy cała klasa.

5. Twórz okazję do siadania z dziećmi w kręgu, w którym każdy może wypowiedzieć się na zadany temat. Podaruj dzieciom 10 minut swojej lekcji aby spytać się o ich samopoczucie oraz o to co chciałyby robić na kolejnej lekcji – Twój czas i uwaga jaką im dasz, zostanie nagrodzona nawiązaniem głębszej relacji, chętniejszego udziału w Twojej lekcji, a ostatecznie staniesz się ważną osobą, która coś znaczy bo się nimi interesuje, a nie tylko „odhacza” swoją lekcję i jak większość nauczycieli ma ich w nosie.